

Η ΖΩΗ ΣΑΝ ΘΕΑΤΡΟ

Οι ανθρωποί οι πολιτισμένοι σπάνια κινούνται μὲ ασηγείδητα ἐλατήρια. Καὶ δσο πιδ ἔξελιγμένος εἶναι κανεὶς τόσο περισσότερο βάνει κάτω ἀπὸ τὴν ἔδια του χριτική κάθε του πράξη καὶ κάθε του κατάσταση. Ὁ νοῦς ζητεῖ νὰ είναι κυριερνήτης καὶ ρυθμιστής.

Ἡ κυριερνήση αὐτή, ἀκούοντας τὶς ἐσωτερικὲς ζητήσεις τὶς ἔξελέγχει καὶ ἡ ἐπιτρέπει καὶ βοηθεῖ τὴν ἐκπληρωσή τους ἢ τὶς ἐμποδίζει καὶ τὶς ἀπαγορεύει. Ὁ ἔλεγχος αὐτὸς γίνεται κάθε φορὰ σύμφωνα μὲ ὥρσμένες ἀρχὲς ποὺ ἀποτελοῦν ἔνα γενικὸ σύστημα πορείας στὴ ζωή.

Αὐτὴ ἡ δράση ποὺ γίνεται μέσα στὸ ἄτομο πολλὲς φορὲς εἶναι δύσκολη καὶ σκληρὴ τόσο ὥστε νὰ καταντᾶ ἔνας ἀληθινὸς ἐσωτερικὸς ἀγώνας. Καὶ σὲ στιγμὲς κρίσιμες ἡ δεσποτεία τοῦ λόγου ζητεῖ νὰ φιμώσει καὶ καταδυναστέψῃ ἴσχυρὲς ὅρμες ποὺ πηγάζουν ἀπὸ τὸ χάος τοῦ δργανισμοῦ, μπορεῖ ὁ ἀγώνας νὰ τελειώσῃ στὴν ἀνατροπὴ τοῦ λογικοῦ καθεστῶτος. Τὴν ἀνατροπὴν αὐτὴ ἀκολουθεῖ ἀναρχία ἐξακυτλητικὴ καὶ νέοι σκληροὶ ἀγῶνες γιὰ τὴν ἀποκατάσταση τῆς δρθῆς πολιτείας.

Εἴτε στὸ στάδιο τῶν ἀγώνων αὐτῶν βρίσκεται εἴτε κάτω ἀπὸ τὴν δυναστεία τῶν Ἀρχῶν του, εἴτε ἀκολουθεῖ τὶς φυσικὲς ὅρμες του, ὁ ανθρωπὸς δ πολιτισμένος ὑποκρίνεται. Λέγοντας δτεὶ ὑποκρίνεται ἐνγοοῦμε αὐτὸ ποὺ εἴπαμε στὴν ἀρχὴ δτεὶ δηλαδὴ κινεῖται ἐνσυγείδητα καὶ δχὶ δπως τὰ κτήνη καὶ οἱ πρωτόγονοι ποὺ σπρώχνονται ἀπὸ τὰ ἔγστικτα.

Κινεῖται ἐνσυγείδητα. Παρακολουθεῖ καὶ κρίνει τὶς ἐνέργειές του. Τὶς προπαρασκευάζει, τὶς μελετᾷ καὶ τὶς ἐκτελεῖ μὲ τὸν τρόπο ποὺ προσδιώρισε. Θέτει μὲ ὥρισμένες προθέσεις τὸν ἐκαυτό του σὲ κίνηση. Ρυθμίζει σὲ κάθε περίσταση μία ὥρισμένη στάση. Παθαίνει καὶ ἐνεργεῖ ἐν ἐπιγνώσει. Παρουσιάζεται κυκλοφορῶντας ἀνάμεσα στοὺς ὅμοίους σὰν θεατρικὸ πρόσωπο. Παίζει τὸν ἀνάλογο ρόλο στὴν κάθε κατάσταση ἔχοντας τὴν συνείδηση αὐτῆς του τῆς πολιτείας.

Ἐτσι ἡ ζωὴ στὴν πολιτισμένη κοινωνίᾳ παρουσιάζει μεγάλες ἀναλογίες μὲ τὴ θεατρι-

Ο κ. Κατράκης

κή τέχνη. Συγνοθετούνται μεταξύ των ανθρώπων ποικίλες σκηνές που πέρνουν τὴν ἔξελιξή τους καὶ φέρνουν ἀποτελέσματα κατὰ τὸν τρόπο που δὲ κάθε ρόλος πλέκει σ' αὐτὲς τὸ μέρος του.

Ἐκτὸς δημως ἀπ' αὐτὸν τὸ εἰδος τοῦ παιξίματος στὴν καθημερινή ζωῇ ἐκ μέρους δλῶν τῶν περιπτώσεων τῆς σημερινῆς κοινωνίας, ὑπάρχει καὶ ἔνας ἄλλος εἰδος. Εἶναι οἱ ἀνθρωποι ἐκεῖνοι που δχι μόνον ὑποβάλλουν στὸν ἑαυτὸν τους τὶς κινήσεις τους ἀλλὰ καὶ τὶς θεατρικούς.

Τὰ ἀτομα αὐτὰ δὲν παίζουν τὴν ἑαυτό τους γιὰ νὰ παίξουν ἀπλῶς τὸ ρόλο τους μέσα

στὴν δλη σκηνοθεσία, σκοπεύοντας νὰ δώσουν πορεία καὶ ἔξελιξη στὴν οὐσία τῆς πραγματικῆς ζωῆς, ἀλλὰ θεωροῦν τὴν σκηνοθεσία δχι ὡς πραγματική ζωῇ ἀλλὰ σὰν κάτι θεατρικὸ κι' αὐτό. Καὶ τότε δὲ τρόπος που παί-

δμάδες, λαοῖ. Δηλαδὴ σὲ πολιτευτές, χυδερνήτες, ἀρχοντες, ἀνωτέρους κρατικούς, ἀξιωματικούς, βιομηχάνους μεγάλους καὶ ἐπιχειρηματίες, πλουτοκράτες, καλλιτέχνες διξαμένους δικαστές, περίφημους συγγραφεῖς, δημοσιογράφους, δασκάλους κληρικούς καὶ θρησκ. ἀρχηγούς, ἔθνικοις ἄνδρες κ.λ.π.

Τὰ ἀτομα αὐτὰ παρουσιάζουν πολλὲς φορὲς τόσο φανερὸ τὸ φαινόμενο τοῦ θεατρινοῦ τους που κατωρθώνουν νὰ φαίνωνται θεατρῖνοι καὶ στοὺς ἀπλοῖκούς.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ὑποκριτικὴν αὐτὴν κατάσταση δημονάκαστηκὰ βρίσκεται δ σημερινὸς ἀνθρωπος ἔχομε καὶ μιὰν ἀκόμη ἐμφάνιση ρόλων στὴ ζωῇ που εἶναι ἐνδιαφερότερο. Εἶναι οἱ ρόλοι μὲ προσωπεῖα. "Αν ἦ ζωῇ εἶναι ἔνας ἀγώνας δημονάκης ἔνας ἀγωνίζεται ἐνάντια σὲ πολλοὺς γιὰ νὰ πετύχῃ δὲν γυρεύει, καὶ στὸν ἀγώνα αὐτὸν χρησιμοποιεῖ διάφορα σχετικὰ δπλα, τὸ προσωπεῖο εἶναι ἔνα δπλο κι' αὐτό, δπλο ἀμυντικό.

Ο. κ. Κακίστης

Ο. κ. Δημητρόπουλος

"Ετοι ἔνα ἀτομο παρουσιάζεται μπροστὰ σὲ ἄλλο ἢ ἄλλα ἀτομα διαφορετικὰ ἀπὸ δ. τι παρουσιάζονται σὲ ἄλλον ἢ ἄλλους. Ὑπάρχει ἔνας σκοπὸς που τοῦ ἐπιβάλλει νὰ φανῇ χαρακτήρας γεναιόδωρος π. χ. ἐνῷ δὲν εἶναι τέτοιος καὶ γενικὰ ηθικὸς ἐνῷ δὲν εἶναι, ἢ ἀντιστρόφως χρειάζεται νὰ παρουσιαστῇ κάκιστος χωρὶς νὰ εἶναι μᾶς ἢ περίπτωση αὐτὴ εἶναι σπάνια ἐνῷ ἢ μάσκα τοῦ φίλου που κρύβει τὸν ἔχθρο, τοῦ καλοῦ που κρύβει τὸν κακὸ εἶναι ἢ συχνότερη, ἢ ταχτικὰ παρουσιαζόμενη στὴ ζωῇ.

K.

ζουν τὸ ρόλο τους γίνεται θεατρικώτερος σὰν νὰ παίζουν καὶ σὲ θεατὲς μπροστά.

Αὐτὸς δημως τὸ εἰδος προέρχεται καὶ ἀπὸ ἄλλους λόγους σὲ ώρισμένη κατηγορία ἀνθρώπων. Γίνεται δηλαδὴ στ' ἀτομα ἐκεῖνα που συνέβη νὰ ἔξαρτωνται ἀπ' αὐτοὺς ἄλλοι πολλοί,